

søjede Betingelser, hvorved det tilsigtes at regulere disse Forhold, der have givet Anledning dels til Tvivl om Grænsen for det tilladelige, dels til Misbrug.

Da det imidlertid er vanskeligt at angive alle de Tilfælde, i hvilke Beværtning skal kunne drives uden Adkomst, er det forbeholdt Indenrigsministeriet at meddele fornøden Tilladelse i andre Tilfælde, som kunne stilles lige med de i Paragraffen udtrykkelig nævnte.

Endelig indeholdes i Paragraffens Slutning en ny Bestemmelse, nemlig en Besøjsliste for Amtmanden til at meddele dertil egnede Personer en midlertidig Tilladelse til paa Landet at holde Beværtning i det nærmere angivne, begrænsede Omfang, idet man har ment, at der under særegne Omstændigheder kunde være Trang til saadan begrænset Beværtningsnæring, og at denne ikke burde bebyrdes med de til Erhvervelse af kongelig Bevilling og Næringsbevis forbundne Omkostninger.

Til § 9.

Denne Paragraf indeholder et, formentlig hensigtsmæssigt Paabud om, at der i de Beværtninger, med hvilke Ret til Udskænkning af Brændevin og skattepligtigt Øl ikke er forbunden, skal findes et paa isjæfaldende Maade anbragt Opflag om, at saadan Udskænkning ikke maa finde Sted.

Til § 10.

Denne Paragraf giver nærmere Bestemmelser om, i hvilke Tilfælde Adkomst paa Beværtningsnæring skal være forbrudt paa Grund af vedkommende overgaaede Straffedomme (jfr. Lov Nr. 73 af 23de Maj 1873 § 9 og Næringsloven af 29de December 1857 § 78) og indeholder endvidere en ubetinget Bestemmelse om, at den, der har forbrudt sin Adkomst paa Beværtningsnæring, ikke paany kan vinde saadan Adkomst (jfr. Næringsloven af 29de December 1857 § 9, sidste Punktum).

Da Fortabelse af Næringsretten maa betragtes som en lovbestemt Følge af Dommen, er det antaget, at den ikke kan estergives ved Benaadning (jfr. Justitsministeriets Skrivelse Nr. 266 af 7de December 1875).

III. Udskænkning af Brændevin og skattepligtigt Øl.

Til § 11.

Denne Paragraf indeholder en betydelig Afvigelse fra de nu gældende Regler, idet

det bestemmes, at Retten til at udskænke Brændevin og skattepligtigt Øl betinges af dertil erhvervet kongelig Bevilling ikke blot — som hidtil — for Landets Vedkommende, men ogsaa for Kjøbenhavns og de øvrige Kjøbstæders Vedkommende.

Det er dernæst bestemt, at saadan Bevilling kun kan meddeles den, der har eller erhverver Adkomst paa Gæstgiveri, Værtshushold eller Konditori, og derhos kun til Mænd, som have fyldt 30 Aar, og som paa deres Hjemsted besidde godt Navn og Rygte; Kvinder ere saaledes udelukkede fra at optaa Bevilling, og i Overensstemmelse hermed indeholder Paragraffens Slutning den Bestemmelse, at Udskænkingsretten ikke gaar over paa den berettigedes Enke eller hans forladte Hustru.

Til § 12.

I Analogi med Bestemmelserne i Lov Nr. 73 af 23de Maj 1873 § 9 tillægges nærværende Paragraf Kommunalbestyrelsen i Kjøbenhavn og de øvrige Kjøbstæder en vis Indflydelse paa, i hvilket Omfang de omhandlede Bevillinger skulle kunne meddeles, idet nærmere Bestemmelser herom med Indenrigsministeriets Samtykke kunne optages i en af Kommunalbestyrelsen affattet Vedtægt; det er derhos, i Modsetning til hvad nu er Tilfældet, fastsat, at Kommunalbestyrelsen, naar en Udskænkingsret bortfalder, ved offentlig Befendtgørelse med passende Varsel skal kunne indfalde dem, der attraa at erholde Udskænkingsretten, til at melde sig.

Til § 13.

Da Udskænkingsretten betragtes som en Del af Beværtningsnæringen, er der her fastsat, at de i §§ 5—7 indeholdte Bestemmelser ogsaa komme til Anvendelse med Hensyn til denne Ret; dette er derimod ikke Tilfældet med de i § 8 indeholdte Bestemmelser, og Lovforslaget tilsigter saaledes fra den Beværtningsnæring, der anses som fri Næring, at udelukke Ret til at udskænke Brændevin og skattepligtigt Øl.

Til § 14.

En tilsvarende Bestemmelse til det i Paragraffens første Stykke indeholdte Forbud mod Udskænkning til Personer under 16 Aar eller til kendseligt berusede er optagen i Politivedtægt for Kjøbenhavn af 22de Juni 1883 § 66.

Forbudet mod Udskænkning paa Folketirkens Helligdage indtil Kl. 4 Eftermiddag er nyt.